

Nieuwsbrief eind mei 2025

Traag winkelen

liiiiieeeeeeeee....sinds er op zonnige dagen een rek met kleding buiten staat, horen we piepende remmen. Dit keer van een sportieve hij en zij uit Arnhem, bijna thuis na een heerlijke tocht via het pontje van Driel, Doorwerth en nu dus in de Weverstraat. Zij: "Ik spring niet vaak voor een winkel van mijn fiets, maar dit zag er zo aantrekkelijk uit!". Hij zet zich neer aan het buitenzitje. Zij past een rok van het buitenrek over haar fietsbroek heen. Voor een truitje gaat toch even de fietshelm af. Haastig, want hij wil door. "Veel te weinig tijd" verzucht ze tijdens het afrekenen. "Hier moet je traag winkelen, dan zie je het pas". Goed getroffen vinden wij. Tweedehands-winkelen is schatgraven in stijlen en klassen, jezelf verrassen. Eerder 'ontdekken' dan winkelen. Maar *Traag Winkelen* is mooi. Het zou zelfs een slogan kunnen zijn.

De route van een robe

Komt er weleens een 'waarom' op bij een kledingstuk? Waarom gekocht? Waarom niet dragen? Waarom TWEEDS? Waarom die tweede koop? Bij ons wel. Daarom leggen we ons oor te luister.

"Leuk hé, en een fijn ding, dat vind ik ook". Aan het woord een inbrenger over een zo goed als nieuwe sweater in mooi rood. Snit: eigentijds, breder en korter dan regulier met een bijzondere mouwinzet en een subtiel geborduurd opschrift in dezelfde kleur. Zo'n item waarvan je denkt 'altijd goed'. "Ja" zegt ze, "dat dacht ik ook toen ik het kocht. Maar thuis kraakte mijn dochter het helemaal af. Dat trek je toch niet meer aan op jouw leeftijd, zei ze. Het staat je ook niet. Je bent er te klein en te dik voor". Ze rolt olijk met haar ogen. "En als ik 'em daarna aantrok bleef ik mezelf zien als propje op leeftijd die nog hip wil zijn. Vandaar. Gelukkig zijn jullie er waardoor iemand anders er misschien nog plezier aan beleeft".

Lachend maakt ze een halve pirouette voor de spiegel, de armen in vleermuisstand. "Kort en wijd, hoe leuk!". Ze koopt nooit rood maar dit staat goed, toch? De andere bezoekers voelen zich aangesproken en stemmen in. Ja, dat rozerood kleurt prachtig. Ondertussen strijken haar handen over de stof, "lekker zacht, wat een mooie kwaliteit" en blijven hangen bij de letters op de borst. "Niet te jeugdig?" vraagt ze. De anderen schudden van nee, het valt niet op of is juist leuk. Ach, ze had ook eigenlijk al besloten. "Ik neem hem".